

Пейо Яворов
Далеко си...

Далеко си: и тук и там – звездите тръпнат
вездесьщи.
Нощ ясна като ден и полумрак е в къщи.
Пилее се коса, вълнуват се гърди:
ти чезнеш в полумрака, будна и тревожна.
Ти сещаш – непорочна – над тебе някой бди:
чувствено-набожна – то моята мечта е.
С венец от мак и здравец на чело,
настръхнала край твоето легло,
тя бди, желае – и не смее...

Тя бди, желае и не смее, и с ръце е
закрила взор. Душата алчуща ридае.
Но ти гориш от срам. Ти чуден нежен стих.
Да бъде свят грехът в светая ти светих! –
То моята мечта е: в огън тя витае...
Витае и желае и не смее, и с ръце е
закрила пламнали очи;
кой булото на мрака ще разкъса?
Нощта задъхана мълчи...

И тук и там, в небе звезди – далеко от света са.

КРАЙ

Източник: Словото

Публикация

П. К. Яворов, „Събрани съчинения в пет тома“, Български писател, С.1977–1979, под редакцията на К. Куюмджиев

Набирание: Гергана Мечкова и Мартин Митов

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7208>]